

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 10 юни 2015 г.
(OR. en)

9710/15

EF 107
ECOFIN 462
DELECT 64
SURE 13

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор
Дата на получаване:	5 юни 2015 г.
До:	Г-н Uwe CORSEPIUS, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	C(2015) 3754 final
Относно:	ДЕЛЕГИРАНО РЕШЕНИЕ (ЕС) .../... НА КОМИСИЯТА от 5.6.2015 година относно еквивалентността на действащия в Швейцария режим на платежоспособност и пруденциалност за застрахователните и презастрахователните предприятия въз основа на член 172, параграф 2, член 227, параграф 4 и член 260, параграф 3 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

Приложено се изпраща на делегациите документ C(2015) 3754 final.

Приложение: C(2015) 3754 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 5.6.2015 г.
C(2015) 3754 final

ДЕЛЕГИРАНО РЕШЕНИЕ (ЕС) .../... НА КОМИСИЯТА

от 5.6.2015 година

**относно еквивалентността на действащия в Швейцария режим на
платежоспособност и пруденциалност за застрахователните и
презастрахователните предприятия въз основа на член 172, параграф 2, член 227,
параграф 4 и член 260, параграф 3 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския
парламент и на Съвета**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ДЕЛЕГИРАНИЯ АКТ

С директивата „Платежоспособност II“ (Директива 2009/138/ЕО), изменена с Директива „Омнибус II“, (Директива 2014/51/ЕС), която следва да се прилага в пълна степен от 1 януари 2016 г., се въвежда основан на риска модернизиран пруденциален и надзорен режим за застрахователните и презастрахователните предприятия в Европейския съюз.

В директивата „Платежоспособност II“ се предвижда установяване на еквивалентността на трети държави в три случая:

- 1) (пре)застраховател, намиращ се в трета държава, да сключи презастрахователно споразумение с (пре)застраховател в ЕИП (член 172 от директива „Платежоспособност II“);
- 2) (пре)застраховател с централно управление в рамките на ЕИП с дялови участия или дъщерни дружества (наричани общо „свързани предприятия“) извън ЕИП (член 227 от директива „Платежоспособност II“);
- 3) (пре)застраховател с централно управление в трета държава, който има свързани предприятия, намиращи се в ЕС (член 260, директива „Платежоспособност II“).

За всеки от трите случая еквивалентността може да бъде определена за неограничен период (ако е определена пълна еквивалентност) или за ограничен период (когато е отбелязан напредък за постигане на еквивалентност). Във втория случай продължителността на еквивалентността за ограничен период не е по усмотрение, а е посочена в съответния член от директивата „Платежоспособност II“ — 5 години (невъзобновяем) за презастрахователни групи от трети държави, които извършват дейност в ЕИП и 10 години (с възможност за подновяване) за ЕС групи, действащи в третата юрисдикция.

Настоящото делегирано решение е във връзка с определянето на еквивалентност за Швейцария за неограничен срок и за трите горепосочени области на еквивалентност: членове 172, 227 и 260; Ако режимът на платежоспособност на трета държава се счита за еквивалентен съгласно член 172, от презастрахователите от същата държава не може да се изисква да внасят обезпечения в ЕС. Ако режимът на платежоспособност на трета държава се счита за еквивалентен съгласно член 227, застрахователните групи от ЕС могат да направят пруденциално докладване за дъщерно предприятие в тази трета държава съобразно местните правила вместо „Платежоспособност II“ в случай, че приспадането и агрегирането са разрешени методи за консолидация на счетоводните отчети на групата. Ако пруденциалният режим на дадена трета държава се счита за еквивалентен съгласно член 260, действащите в ЕС застрахователни групи от същата държава са освободени от някои аспекти на груповия надзор в ЕС.

Критериите, свързани с определянето на еквивалентност в съответствие с член 172, параграф 2, член 227, параграф 4 и член 260, параграф 3, са посочени съответно в членове 378, 379 и 380 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/35 на Комисията от 10 октомври 2014 г. година за допълнение на Директива 2009/138/ЕО („делегирания акт“). Въпросните критерии отразяват изисквания, които са общи за два или повече от изброените членове 378, 379 и 380 от делегирания акт, които са валидни на равнище индивидуално (пре)застрахователно предприятие и на равнище (пре)застрахователна група. Те обхващат правомощията, платежоспособността, управлението, прозрачността, сътрудничеството между органите и обработката на поверителна информация, както и въздействието на решенията върху финансовата стабилност.

Първо, надзорните органи в третата държава трябва да разполагат с необходимите средства, правомощия и отговорности за ефективно гарантиране на защитата на титулярите на полици и бенефициерите по застрахователни/презастрахователни договори.

Второ, (пре)застрахователните предприятия в трети държави трябва да поддържат подходящи финансови ресурси в съответствие с изискванията за платежоспособност по „Платежоспособност II“. Това предполага по-специално наличието на съобразена с пазара оценка на всички активи и пасиви. Важно е техническите резерви да отразяват всички (пре)застрахователни задължения, а активите да се инвестират в максимален интерес на титулярите на полици и на бенефициерите. Необходими са също така подходящи собствени средства и уместно използване на вътрешни или стандартни модели. Капиталовите изисквания трябва да отразяват правилно рисковете и да защитават държателите на полици в случай на големи загуби.

Трето, (пре)застрахователните предприятия в трети държави трябва да разполагат с ефективна система за управление, по-специално в областта на управлението на риска и изпълнението на функциите и правомощията по „Платежоспособност II“. Надзорният режим трябва също така да подсигури, че промените в дейността, управлението или квалифицираните дялови участия не накърняват доброто управление на (пре)застрахователните предприятия.

Четвърто, необходимо е да се гарантира прозрачността на информацията, подавана както към надзорните органи в третата държава, така и към обществеността.

Пето, професионалната тайна и задълженията за обмен на информация между органите трябва да бъдат съобразени със следните правила: всички лица, които работят или са работили за или от името на надзорните органи, трябва да спазват правилата за професионалната тайна. По-специално, те не трябва да разкриват нищо от получената поверителна информация, освен в съкратена форма и за специфични случаи — попадащи например в приложното поле на наказателното право или при някои граждански или търговски съдебни производства. Надзорните органи на третата държава също искат предварителното съгласие на органа, от който е получена поверителната информация, и се съобразяват с конкретните цели, за които е получена информация.

Шесто, надзорните органи на третата държава трябва да вземат под внимание влиянието, което техните решения оказват върху глобалната финансова стабилност, и да отчитат потенциалното проциклично въздействие.

Има и други критерии за еквивалентност, които са специфични за надзора над групи или за презастраховането. Например, когато става въпрос за групов надзор, надзорните органи трябва да разполагат със законови правомощия, за да определят кои предприятия попадат в обхвата на надзора на равнище група; при презастраховането започването на презастрахователна дейност следва да подлежи на предварително разрешение от страна на надзорния орган.

Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (European Insurance and Occupational Pensions Authority — EIOPA) предостави информация на Европейската комисия относно пълната еквивалентност на Швейцария във връзка с „Платежоспособност II“; становището се публикува на уебсайта на EIOPA. Комисията взе изцяло предвид информацията, подадена от EIOPA, при изготвянето на настоящото решение съгласно процедурата, посочена в член 172, параграф 2, член 227, параграф 4 и член 260, параграф 3. Становището на EIOPA се основава на швейцарската нормативна база, включително на Закона за надзора над швейцарския финансов пазар от 22 юни 2007 г. (FINMASA), който влезе в сила на 1 януари 2009 г., Закона за застрахователния надзор (ISA) от 17 декември 2004 г. и Наредбата за застрахователния надзор (ISO). ISO беше приет от Швейцарския федерален съвет на 25 март 2015 г. и влезе в сила на 1 юли 2015 г. Комисията се позова на информацията, предоставена от EIOPA. Повече подробности относно оценката на швейцарския надзорен режим може да бъдат намерени в становището на EIOPA.

2. КОНСУЛТАЦИИ ПРЕДИ ПРИЕМАНЕТО НА АКТА

На 5 март 2015 г. беше поискана консултация с Експертната група на държавите членки по въпросите на банковото застраховане и плащания във връзка с намерението на Комисията да даде положително становище за определянето на еквивалентност по отношение на Швейцария съгласно член 172, параграф 2, член 227, параграф 4 и член 260, параграф 3 от Директива „Платежоспособност II“. Експертната група одобри намеренията на Комисията в тази област.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ДЕЛЕГИРАНИЯ АКТ

Правното основание за настоящото делегирано решение на Комисията са член 172, параграф 2, член 227, параграф 4 и член 260, параграф 3 от Директива „Платежоспособност II“.

Въпреки че Директива „Платежоспособност II“ ще се прилага в пълна степен от 1 януари 2016 г., Комисията вече може да приеме настоящото делегирано решение, както е посочено в член 311 от въпросната директива.

ДЕЛЕГИРАНО РЕШЕНИЕ (ЕС) .../... НА КОМИСИЯТА

от 5.6.2015 година

относно еквивалентността на действащия в Швейцария режим на платежоспособност и пруденциалност за застрахователните и презастрахователните предприятия въз основа на член 172, параграф 2, член 227, параграф 4 и член 260, параграф 3 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II)¹, и по-специално член 172, параграф 2, член 227, параграф 4 и член 260, параграф 3 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Директива 2009/138/ЕО установява пруденциален режим, основан на риска, за застрахователните и презастрахователните предприятия в Съюза. Пълното прилагане на Директива 2009/138/ЕО от страна на застрахователите и презастрахователите в Европейския съюз ще започне на 1 януари 2016 г.
- (2) Въпреки че Директива „Платежоспособност II“ ще се прилага в пълна степен от 1 януари 2016 г., Комисията вече може да приеме настоящото делегирано решение, както е посочено в член 311 от същата директива.
- (3) Член 172 от Директива 2009/138/ЕО се отнася до еквивалентността на режима за платежоспособност на трета държава, приложим по отношение на презастрахователната дейност на предприятия с централно управление в рамките на тази трета държава. Потвърждаването на еквивалентността позволява презастрахователните договори, сключени с предприятия с централно управление в рамките на тази трета държава, да бъдат третираны по същия начин както презастрахователните договори, сключени с предприятие, лицензирано в съответствие с посочената директива.
- (4) Член 227 от Директива 2009/138/ЕО се отнася до еквивалентността на застрахователи от трети държави, които са част от група, чието централно управление се намира в Съюза. Потвърждаването на еквивалентността позволява при използването от такива групи на консолидационния метод чрез приспадане и агрегиране за целите на отчитането на равнище група да се вземат предвид правилата на юрисдикции извън Съюза във връзка с изчисляването на

¹ ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1—155.

капиталовите изисквания и наличния капитал (собствени средства), а не правилата съгласно Директива 2009/138/ЕО за целите на изчисляването на изискванията за групова платежоспособност и на допустими собствени средства.

- (5) Член 260 от Директива 2009/138/ЕО се отнася до еквивалентността на застрахователните и презастрахователните предприятия, чиито предприятия майки са с централно управление извън Съюза. В съответствие с член 261, параграф 1 от Директива 2009/138/ЕО, в случай на потвърждаване на еквивалентността, държавите членки разчитат на еквивалентния групов надзор, упражняван от надзорните органи на третата държава, от която идва групата.
- (6) Правният режим на третата държава се счита за напълно еквивалентен на установения от Директива 2009/138/ЕО, ако той отговаря на изисквания, осигуряващи сходно равнище на защита на притежателите на полици и на бенефициерите. Определената пълна еквивалентност съгласно член 172, параграф 2, член 227, параграф 4 и член 260, параграф 3 е с неограничен срок, освен ако не бъде отменена.
- (7) На 9 март 2015 г. Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (European Insurance and Occupational Pensions Authority — EIOPA) предостави на Комисията препоръки в съответствие с член 33, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1094/2010 за действащата в Швейцария регулаторна и надзорна система за (пре)застрахователните предприятия и групи. Становището на EIOPA се основава на швейцарската нормативна база, включително на Закона за надзора над швейцарския финансов пазар от 22 юни 2007 г. (FINMASA), който влезе в сила на 1 януари 2009 г., Закона за застрахователния надзор (ISA) от 17 декември 2004 г. и Наредбата за застрахователния надзор (ISO)². Оценката на Комисията се основава на информацията, предоставена от EIOPA.
- (8) Като бъдат взети предвид разпоредбите на Делегиран регламент (ЕС) № 2015/35 на Комисията³, и по-специално членове 378, 379 и 380, както и становището на EIOPA, следва да се приложат редица критерии за оценяване на еквивалентността в съответствие с член 172, параграф 2, член 227, параграф 4 и член 260, параграф 3 от Директива 2009/138/ЕО.
- (9) Тези критерии отразяват изисквания, които са общи за два или повече от изброените членове 378, 379 и 380 от Делегиран регламент (ЕС) № 2015/35, които са валидни на равнище индивидуално (пре)застрахователно предприятие⁴ и на равнище (пре)застрахователна група. Те обхващат правомощията, платежоспособността, управлението, прозрачността, сътрудничеството между органите и обработката на поверителна информация, както и въздействието на решенията върху финансовата стабилност.

² ISO беше приет от Швейцарския федерален съвет на 25 март 2015 г. и влезе в сила на 1 юли 2015 г.

³ Делегиран регламент (ЕС) 2015/35 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 12, 17.1.2015 г., стр. 1).

⁴ В настоящия акт се посочва дали застрахователните предприятия се разглеждат на индивидуално равнище или на равнище група. Индивидуални предприятия може да бъдат или да не бъдат част от групи.

- (10) Първо, що се отнася до средствата, правомощията и отговорностите, швейцарският надзорен орган за финансовите пазари (FINMA) разполага с правомощията да упражнява ефективен надзор над застрахователни/презастрахователни дейности и да налага санкции или да предприема действия по правоприлагане, където това е необходимо, като например да отнема лиценза за дейността на предприятието или да сменя цялото управление или част от него. FINMA разполага с необходимите финансови и човешки ресурси, експертни познания, капацитет и правомощия за ефективна защита на всички притежатели на полици и бенефициери.
- (11) На второ място, що се отнася до платежоспособността, изготвената чрез швейцарският тест за платежоспособност (SST) оценка на финансовото състояние на застрахователните/презастрахователните предприятия или групи се основава на ясни икономически принципи, а изискванията за платежоспособност — на икономическата оценка на всички активи и пасиви. Според SST (пре)застрахователните предприятия трябва да притежават адекватни финансови ресурси. В него са формулирани критерии относно техническите резерви, инвестициите, капиталовите изисквания (включително минимално равнище на капитала) и собствените средства, като изисква навременна намеса на FINMA, ако капиталовите изисквания не са изпълнени или ако интересите на титулярите на полици са застрашени. Капиталовите изисквания са основани на риска и имат за цел количествено изразяване на рисковете. Когато даден риск не е количествено изразен, към него се подхожда чрез други мерки: например операционните рискове са разгледани в качествено отношение посредством швейцарската оценка на качеството (SQA). Основното капиталово изискване, наричано целеви капитал по SST, се изчислява така, че да покрие неочакваните загуби, произтичащи от осъществяваните дейности. В допълнение, абсолютното минимално капиталово изискване (минималният капитал) за застрахователите по SST е различно в зависимост от застрахователната дейност. И двете изисквания са поне толкова строги, колкото и съответните изисквания на Директива 2009/138/ЕО, що се отнася до всички действащи комбинации от дейности на швейцарските застрахователи. По отношение на моделите застрахователните предприятия могат да използват стандартен модел или вътрешен модел, ако това се изисква от FINMA или по своя собствена инициатива.
- (12) Трето, по отношение на управлението, швейцарският режим на платежоспособност задължава застрахователните/презастрахователните предприятия да разполагат с ефективна система за управление, която по-конкретно налага ясна организационна структура, изисквания за квалификация и надеждност на лицата, които реално управляват предприятията, ефективен процес за предаване на информация в рамките на предприятията и към FINMA. Освен това FINMA извършва ефективен надзор на възложените на външни изпълнители функции и дейности.
- (13) В SST също така се изисква (пре)застрахователните предприятия и групи да поддържат функция за управление на риска, функция, следяща за спазване на изискванията, функция за вътрешен одит и актюерска функция. SST налага система за управление на риска, която позволява идентифициране, измерване, наблюдение, управление и отчитане на рисковете, както и ефективна система за вътрешен контрол. Изискванията на Директива 2009/138/ЕО по отношение на вътрешния одит и спазването на изискванията за индивидуалните предприятия

са отразени удовлетворително от ISO, тъй като тя налага по-строги правила по отношение на управлението на риска и изисква по-специално наличието на функция, следяща за спазване на изискванията.

- (14) Действащият режим в Швейцария изисква промените в търговската политика или управлението на (пре)застрахователните предприятия или групи, или в квалифицираните дялови участия в такива предприятия или групи да бъдат в съответствие с доброто и разумно управление. По-специално, придобиванията, промените в бизнес плана или в квалифицираните дялови участия на (пре)застрахователните предприятия и застрахователните групи се съобщават на FINMA, който може да наложи подходящи санкции, ако това е оправдано, като например забрана за придобиване.
- (15) Четвърто, по отношение на прозрачността, (пре)застрахователните предприятия и групи са задължени да предоставят на FINMA необходимата за надзора информация и да публикуват най-малко веднъж годишно отчет за своята платежоспособност и финансово състояние. Изискванията по отношение на публичното оповестяване на Директива 2009/138/ЕО са отразени удовлетворително от ISO, тъй като качествената и количествената информация, която трябва да бъде оповестена, е в съответствие с Директива 2009/138/ЕО. В рамките на ISO (пре)застрахователни предприятия и групи трябва да оповестят своята дейност, резултати, управление на риска, рисков профил, използвани методи за оценка, по-специално относно резервите, управлението на капитала и платежоспособността.
- (16) Пето, по отношение на професионалната тайна и сътрудничеството и обмена на информация, действащият в Швейцария режим съдържа задължението за спазване на професионална тайна за всички лица, които работят или са работили за FINMA, в това число одитори и експерти, действащи от името на FINMA. Тези задължения също така предвиждат поверителната информация да не може да бъде оповестявана, освен в обобщена или съкратена форма без да се засягат случаите, уредени от наказателното право. Освен това FINMA използва поверителната информация, получена от други надзорни органи, единствено при изпълнението на задълженията си и за целите, предвидени от закона. Според действащия в Швейцария режим, ако застрахователно/презастрахователно предприятие е обявено в несъстоятелност или е преминало през принудителна ликвидация, поверителната информация може да се оповестява, ако тя не се отнася до трети страни, участващи в оздравяването на това предприятие. FINMA може да изпраща поверителна информация, получена от друг надзорен орган, на органи, институции или лица, обхванати от задълженията за професионална тайна в Швейцария, само след изричното съгласие на съответния надзорен орган. Той е подписал меморандум за разбирателство с всички държави — членки на Съюза, за координация на международното сътрудничество, по-специално за обмена на поверителна информация.
- (17) Шесто, що се отнася до последиците от неговите решения, FINMA и другите швейцарски органи, които имат правомощия за осигуряване на доброто функциониране на финансовите пазари, като например Швейцарската национална банка и Министерството на финансите, разполагат с инструменти за проучване на отражението на решенията върху стабилността на финансовите системи в глобален мащаб, особено при спешни кризисни ситуации, и за

отчитане на потенциалното проциклично въздействие при извънредни действия на финансовите пазари. Съгласно действащия в Швейцария режим посочените по-горе органи за обмен редовно заседават съвместно, за да обменят информация относно рисковете за финансовата стабилност и да координират своите действия. Аналогични срещи се провеждат на международно равнище. На тях швейцарските органи например обменят опит с колегиите от надзорни органи на държавите — членки на Съюза, и с ЕЮРА по въпросите на финансовата стабилност.

- (18) В членове 378 и 380 от Делегиран регламент (ЕС) № 2015/35 също се определят специфични критерии за еквивалентност по отношение на презастрахователните дейности и на надзора над групата.
- (19) Що се отнася до конкретните критерии за презастрахователните дейности съгласно член 378 от Делегиран регламент (ЕС) № 2015/35, започването на презастрахователна дейност подлежи на предварително разрешение от FINMA при спазване на определените в закона подробни стандарти. Каптивните презастрахователни предприятия са включени в действащия в Швейцария режим за платежоспособност по ISO.
- (20) По отношение на конкретните критерии за групов надзор съгласно член 380 от Делегиран регламент (ЕС) № 2015/35, FINMA разполага с правомощието да определи кои предприятия попадат в обхвата на надзора на ниво група и да упражнява надзор върху застрахователните и презастрахователните предприятия, които са част от група. FINMA извършва надзор над всички застрахователни/презастрахователни предприятия, в които предприятие, притежаващо дялово участие, според определението в член 212, параграф 1, буква а) от Директива 2009/138/ЕО, упражнява господстващо или значително влияние.
- (21) FINMA може да направи оценка на профила на риска, финансовото състояние и платежоспособността на застрахователните/презастрахователните предприятия, които са част от група, както и на бизнес стратегията на групата.
- (22) Съгласно действащият в Швейцария режим отчетните и счетоводните правила позволяват мониторинг на сделките в рамките на групата и на концентрацията на риска, за които застрахователните/презастрахователните групи трябва да докладват поне веднъж годишно.
- (23) Също така съгласно действащия в Швейцария режим FINMA ограничава използването на собствени средства на застрахователно/презастрахователно предприятие, ако те не могат да бъдат ефективно предоставени, за да се покрие капиталовото изискване за предприятието, притежаващо дялово участие, чиято групова платежоспособност се изчислява. Изчисляването на груповата платежоспособност води до резултати, които са най-малко еквивалентни на резултатите от методите, посочени в членове 230 и 233 от Директива 2009/138/ЕО, без двойното отчитане на собствените средства и след елиминиране на вътрешногруповото създаване на капитал чрез взаимно финансиране. По-конкретно, дори и ако не съществува коефициент на групова платежоспособност, както е посочено в членове 230 и 233 от Директива 2009/138/ЕО, а серия от коефициенти на платежоспособност на предприятията в

групата, тази серия отразява всички взаимодействия между предприятията от групата и следователно е показателна за нейната структура.

- (24) Тъй като действащият в Швейцария регулаторен и надзорен режим за (пре)застрахователните предприятия и групи отговаря на всички критерии, установени в членове 378, 379 и 380 от Делегиран регламент (ЕС) № 2015/35, може да бъде счетено, че той покрива критериите за пълна еквивалентност, предвидени в член 172, параграф 2, член 227, параграф 4 и член 260, параграф 3 от Директива 2009/138/ЕО.
- (25) Комисията обаче може да прави специални прегледи във връзка с отделни трети държави или територии по всяко време извън общия преглед, когато съответните промени налагат Комисията да направи нова оценка на признатата еквивалентност, определена с настоящото решение. Комисията следва да продължава да наблюдава с техническата помощ на ЕЮРА промените в действащия в Швейцария режим и изпълнението на условията, въз основа на които е прието настоящото решение.
- (26) Директива 2009/138/ЕО се прилага считано от 1 януари 2016 г. Поради това с настоящото решение следва, считано от същата дата, да бъде потвърдена еквивалентността на действащия в Швейцария режим на платежоспособност и пруденциалност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Действащият в Швейцария режим на платежоспособност, приложим по отношение на презастрахователната дейност на предприятия с централно управление в Швейцария, се смята за еквивалентен на изискванията в дял I от Директива 2009/138/ЕС, считано от 1 януари 2016 г.

Член 2

Действащият в Швейцария режим на платежоспособност, приложим по отношение на застрахователни и презастрахователни предприятия с централно управление в Швейцария, се смята за еквивалентен на изискванията в дял I, глава VI от Директива 2009/138/ЕС, считано от 1 януари 2016 г.

Член 3

Действащият в Швейцария пруденциален режим, приложим при надзора над застрахователните и презастрахователните предприятия в група, се смята за еквивалентен на изискванията в дял III от Директива 2009/138/ЕС, считано от 1 януари 2016 г.

Член 4

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 5.6.2015 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNKER